

Maria Foltyn w *Halce*

Maria Fołtyn

Śpiewaczka, reżyser operowy, animatorka życia muzycznego. Studiowała w Polsce m. in. u Adama Didura, Ady Sari, Iwona Galla, a także za granicą. Ukończyła również wydział reżyserii w warszawskiej PWST (1972). W latach 1949-1962 była solistką Opery Warszawskiej, gdzie stworzyła szereg wybitnych kreacji wokalnych, z Halką na czele głośnej inscenizacji Leona Schilera (1953). Później związała się na stałe z teatrem operowym w Lipsku, gdzie zetknęła się z dziełami Wagnera (Senta w *Holendrzu tułaczu*, Elsa w *Lohengrinie*, Elżbieta w *Tannhauserze*). Współpracowała także z operą w Lubece, gdzie oprócz swej popisowej partii Toski, śpiewała m. in. Giuliettę

Maria Fołtyn

Maria Fołtyn z Michałem Szopskim w *Tosce*

Maria Foltyn

© Jan A. [Signature]

w *Opowieściach Hoffmanna* J. Offenbacha i Amelię w *Balu maskowym* G. Verdiego. W latach 1967-1970 była solistką Teatru Wielkiego w Łodzi (m.in. Jarosławna w *Kniaziu Igorze* Borodina). Występowała gościnnie na scenach operowych i estradach koncertowych niemal całego świata. Partię Halki zaśpiewała na wszystkich scenach operowych w Polsce, a także w Berlinie, Budapeszcie, Bukareszcie, Chicago, Hawanie, Helsinkach, Kijowie, Moskwie, Nowym Jorku, Ottawie, Pitsburgu, Saarbrücken i Toronto. Jeszcze jako czynna zawodowo śpiewaczka podjęła dalsze studia, a swoje ogromne doświadczenie sceniczne wykorzystała w pracy reżyserskiej w kraju i za granicą.

Zadebiutowała realizując *Halkę* na scenie Opera National w Hawanie (1971). Dała się poznać jako autorka bardzo odmiennych spektakli – od wielkiego repertuaru światowego (*Faust* Gounoda w Gdańsku, *Dama pikowa* Czajkowskiego, *Lunaticzka* Belliniego w Bytomiu, *Łucja z Lammermooru* Dionizettiego w Krakowie), poprzez dzieła współczesnych kompozytorów (*Lord Jim* i *Maria Stuart* Twardowskiego w Łodzi) aż po musical (*Skrzypek na dachu* Bocka w Łodzi) i hiszpańską zarzuelę (*Cecilia Valdes* Roiga, w Gdańsku i Poznaniu). Szczególną pozycję w jej dorobku reżyserskim zajmuje repertuar polski: *Casanova* Różyckiego, *Jadwiga Królowa Polska* Kurpińskiego, *Legenda Bałtyku* Nowowiejskiego, *Manru* Paderewskiego, a zwłaszcza opery Moniuszki, których jest nieustrudzoną propagatorką w kraju i za granicą. *Straszny dwór* poza Polską zrealizowała w Bukareszcie, Tokio i Samarze, *Halkę* zaś w Hawanie, Mexico City, Ankarze, Nowosybirsku, Osace i w Kurytybie.

W latach 1977-1998 pełniła funkcję dyrektora artystycznego Festiwalu Moniuszkowskich w Kudowie Zdroju, w 1984 roku założyła Towarzystwo Miłośników Muzyki Moniuszki, rok później została jego pierwszym prezesem. W 1992 roku zorganizowała I Międzynarodowy Konkurs Wokalny im. Stanisława Moniuszki i sukcesywnie wszystkie jego kolejne edycje. W 2000 roku została Honorowym Obywatelem swego rodzinnego miasta Radomia, jest także doktorem honoris causa Akademii Muzycznej we Wrocławiu.

© MAESTRO
maestro@maestro.hb.pl